There are no translations available.

10.6. 2009 Slovensko Ukrajinské hranice

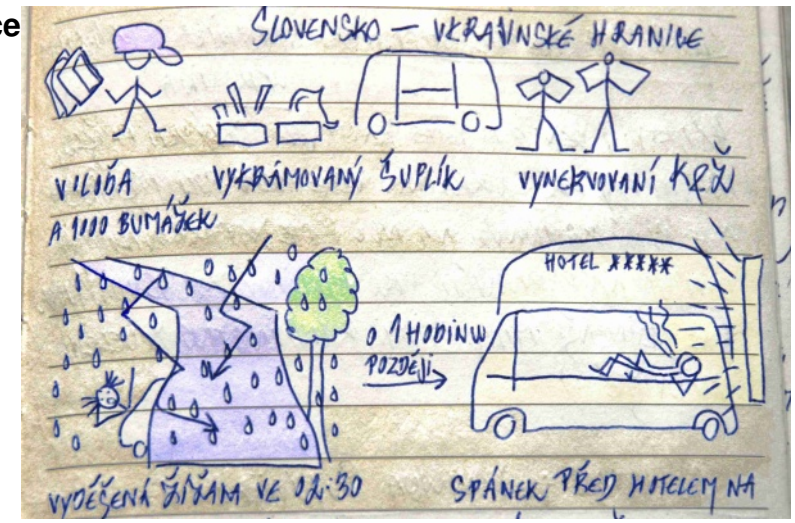

Na hranice jsme neprozřetelně dorazili v osm hodin večer a k velké zábavě celníků jsme tam strávili 5 hodin. Ve dvě hodiny ráno jsme tedy vyhoukaní jako Alenka v říši divů dojeli do Užgorodu a mysleli jsme si, jak si odpočineme v hotelu. Přepadla nás však strašlivá bouřka, hotely byly zavřené nebo předražené, tak jsme ubytovali sami v Šuplíku na rohožce jednoho z nich. Vstup na Ukrajinu v nás nechal pocit strašidelnosti.

11.6. 2009 Lvov

Pijeme Staráč a bydlíme v komo hotelu Lvov za 160 UHA s jednou sprchou na 150 pokojů, jedním liftboyem a všude voní brambory s koprem.

13.6. 2009 přejezd přes Ternopol, Chemnickij, Vinnica do Umanu.

Spíme na TIR stojánce na hlídaném parkovišti a mezi kamiony si připadáme jako tirácké miminko. V Umanu jsme navštívili park Sofivijka, jeden ze sedmi divů Ukrajiny (dle průvodce se nemusí stydět ani před Versailles) a spíme v Šuplíku před branami zahrady. Chtěli jsme se vtírnout jako „ti ze strany od nevěsty" na místní svatbu, nakonec jsme nepohrdli šašlikem v kafe baru.

14.6. 2009 Cherson

Přístavní město, které nechala postavit Kateřina Veliká a ze kterého CCCP zřejmě chtělo udělat rekre letovisko. Ted je to však jedním slovem příšerné město zchátralých doků, továren a hotelů. Nefunguje tam nic, od osvětlení na ulicích až po ubytovací zařízení. Bydlíme v hotelu Brigadnirka, ale hned po načuchnutí do pokoje zdrháme na místní zahrádku (osvětlený bar pár žárovkami) na neosvětlené ulici a padá na nás tíseň a do nás třikrát Tuborg.

15.6. Azovské moře, Primorsko

Jásáme nad skutečností, že Šuplík dojel k prvnímu moři!!! Těšíme se, jak si vybereme! ubytování a místo toho žasneme nad zchátralým pobřežím plným velkých prázdných hotelů, které možná kdysi byly plné a teď tu už jen straší pár zbloudilých krásek v plavkách. Nechce se nám věřit, že jediné co funguje, je pár plechových budek jakožto kemp s kafe barem. Dojíždíme až nakonec letoviska a tam na beregu mora stojí kolchoz! Ubytováváme se tedy u moc milé pani, která nás nechala u sebe v kempu přespat v Šuplíčku za 15 UHA a jdeme se projít k moři. Odpadky, chrastící rádio z místního stánku s pivem a snad spokojení turisté Ukrajiny. Na večeři jdeme do restaurace, která nabízí zahrádku asi pro 100 hostů a my jsme tam jediní. Objednáváme si jídelní lístek a na „jídelna kartóčka nětréba, u nas ničévo. Boršč ili šašlik?". Dáváme si šašlik a pivo